



Sindi rühma malevlased oskavad nii labidat kui maalripintslit hoida, kinnitab komandör Marek Nisuma (vasakul).

ANU SAARE

Pärnumaal töötab õpilasmalev

Pärnumaal õpilasmaleva traditsiooni elustanud Mati Sutt loodab tulevikus üleriigilisele malevale hinge sisse puhuda.

Kunagi kuus suve Eesti Õpilasmaleva (EÕM) Pärnu piirkonna komandörina ametis olnud Mati Sutt on Pärnumaal malevat elustama asunud. Sel suvel töötab maakonnas 23 malevarühma ühtekokku 420 lapsega. Enamik võitleb põldudel umbrohuga või korjab maasikaid, 40 last on ametis Tootsi turbakombinaadis. Linnarühma malevlased tegelevad haljastuse ja koolimajade remondiga.

Nelja rühma lastel õnnestub malevaromantikast osa saada üheskoos elades, ülejäänud käivad töö- ning õhtusdisko- ja kohtumisõhtutel kodudest.

Malevlaseks ihkajaid on murdu

Mati Suti sõnul hoidus ta enne malevasuve algust igasugusest reklaamist ning poleks intervjuu andmisega mingil tingimusel nõustunud, sest malevasse ihkajaid oli niigi palju.

"Pidin umbes 600 lapsele ära ütleva, sest töökohti ei jätkunud. Eelisejärjekorras said malevasse vähekindlustatud perede ja lastekodude lapsed, kel teenistus oluline," selgitas Sutt.

Mati Suti hinnangul on kõige raskem murda firmajuhtide arvamust, et koolilapsed on pigem tülinaks kui abiks. "Üks ütles, et tal on hooajatöödeks lihtsam võtta turuvarblasi, kellele pole vaja muretseda brigadiri või transporti ning kelle ees ei ole kohustusi ega vastutust," rääkis Sutt.

"Kui juunipäev käib heledamat tiiru...", meenutab Mati Sutt EÕM-i laulu ja ütleb end uskuvat, et ühine laul jälle kord malevlasi ühendab.

Kolmandat aastat Pärnumaa firmajuhtidelt malevlaste töölevõtmiseks lepinguid välja kaubelnud mehe sõnul on ta iga aastaga aina rohkem mõistmist leidnud. Kolm suve tagasi alustas Pärnumaa malev seitsme rühmaga, nüüdseks on nende arv jõudnud 23-ni.

"Vähem pelgavad need juhid, kes juba maleva kõrgajal mõne asutuse eesotsas olid ja teavad, kuidas malev-

lasi tööle panna," kinnitab Sutt, kelle sõnul on ka komandörid endised õmmikad, kes veel malevasuvised mäletavad.

Suvi kui suur maalritöö

Sindi rühma 20 poissi juhib nelja-aastase EÕM-i kogemusega Marek Nisuma (26). Kuus poissi töötavad taastatavas Sindi õmblusvabrikus, ülejäänud teevad koolis remonti.

"Siin saab tööd teha ja muidu iga-sugust pulli ja nalja," kiidab Erkki. "Pulli saaks ehk niigi, aga selle eest ei maksta raha," lisab poiss, kes palga eest lubab osta kommi, akvaariumile vee-filtrid ning võib-olla jääb ka kella jaoks veidi üle.

Poisid peavad kõige mõnusamaks maalritööd, kuid komandöri sõnul ei pelga nad muidki ameteid. "Pole vaja utsitada ega kõrval seista, hommikul annad töö kätte ja päeval vaatad üle, et nad hullama ja lollitama ei hakkaks," kinnitab komandör.

"See on meistrite töö," kiidab rühma komissar Boris Grigorjev vastremonditud koridore ja koolisaali näida-

tes. Grigorjev tegeleb rühmas töötava viie vene poisiga, kes on ametis kaks-keelse kooli vene osas.

Malevlased kinnitavad nagu ühest suust, et tuleksid meeleldi järgmisel aastal tööle. "Ootan maleva lõppu ainult sellepärast, et siis on palgapäev," selgitab Albert.

Naerdes meenutavad poisid "rebas-tekst" löömist ja kurdavad, et komandör hoiab saladuses, kuhu minnakse kahepäevasele ekskursioonile.

Osa Sindi rühma poisse õpib kohaliku keskkooli eriklassis, kus käivad need lapsed, kel on politseiga tegemist olnud. "Arvasin, et eriklassi poistega võib probleeme tekkida, aga tegelikult on just nemad kõige tublimad töömehed," kiidab komandör, kes talvel on "raskete" poiste klassijuhataja.

"Malev peab Eestimaale tagasi tulema," leiab Marek Nisuma. "Lastel on suvel midagi kasulikku teha ja võimalus raha teenida. Ehk ei kipu nad ka enda värvitud aknalauda mäkerdama ega lase teiselgi värskest pahteldatud seinu uuristada."

ANU SAARE